

تقویت دو جانبه امپراتوری اضلاع متحده و اسرائیل

تعهد تزلزل ناپذیر دولت ایالات متحده به نابودی غزه توسط اسرائیل - سیلابی از ارسال تسلیحات سنگین، پوشش دیپلماتیک و سیاسی و اکثریت عظیم کانگرس که به رژیم افراطی نتانیا هو سوگند وفاداری می‌خورند - معمولاً به آپیک AIPAC: (کمیتہ روابط عمومی امریکا و اسرائیل) نسبت داده می‌شود. آپیک لابی قدرتمند متمایل به دولت اسرائیل است که در هر ناحیه انتخاباتی کانگرس سازماندهی شده و با پول نقد، تبلیغاتی فراوان و تماس های شخصی متعدد در کانگرس و قوه اجرائیه اعمال نفوذ می نماید.

این تنها توضیح جزئی از اتحاد امریکا و اسرائیل است. یک عامل بسیار قویتر این است که اسرائیل و ایالات متحده امپراتوری های مشابهی دارند - یکی در شرق میانه و دیگری در سطح جهانی - با اهداف عمیق مشترک. در اینجا چند مثال از نحوه عملکرد این امپراتوری ها که با هم در تساند اند، آورده میشود.

هر دو امپراتوری با مصئونیت از مجازات، قوانین بین المللی را نقض می کنند. ایالات متحده نیروهای اختصاصی، طیارات بدون سرنشین، اردو، قوای بحری و قوای هوایی را در هر جا و هر زمانی که بخواهد می فرستد. سرحدات و حاکمیت ملی هیچ معنایی ندارد. به همین نحو، اسرائیل طور کامل بر شرق میانه تسلط نظامی دارد و در کشورهای همسایه هر جا را که بخواهد بمباران می کند، خرابکاری می کند و افراد مورد نظر را به هلاکت میرساند. این کشور به طور معمول با قوای هوایی و توپخانه خود به لبنان و سوریه حمله کرده و همچنان به لبنان یورش زمینی برده که عکس العمل های ضعیفی را در پی داشته است که همیشه آن را "تروریزم" می نامد.

هر دو امپراتوری هر عملیات نظامی را دفاعی میدانند. آنها می گویند که هرگز حملات تهاجمی انجام نمی دهند، اما زمانی که انجام می دهند، همیشه آنها را به عنوان دفاع از خود توصیف می کنند. اسرائیل در حالی که ادعای دفاع از خود می کند، فلسطینی ها را دهه بعد از دهه در سرزمین های فلسطین کشتار می کند. اسرائیل با دومین ارتش مدرن دنیا با حمایت امریکا حمله می نماید، شبانه خانه های فلسطینی ها را تخریب می کند، آب و خاک فلسطین را برای اماکن خود تصاحب می کند، هزاران نفر را بدون اتهام از جمله زنان و کودکان زندانی می نماید و مجازات های دسته جمعی را اعمال می کند و بسیاری از پست های تفنیش و تحمیل تحریم ها و محاصره ها را در ساحه اجرا می گذارد. ادعا می شود که همه این اقدامات غیرقانونی به نام دفاع از خود انجام می شود.

ایالات متحده دارای ۷۵۰ مرکز نظامی در بیش از ۸۰ کشور بوده که ۲۶ تأسیسات نظامی آن در شرق میانه است. امریکا ائتلاف نظامی تحریک آمیز ناتو را اداره می کند و در بحیره چین جنوبی لنگر می اندازد. همه اینها به نام ادعای دفاع از خود انجام می شود.

هر دو امپراتوری دارای مجتمع های نظامی- صنعتی همکار با هم هستند و صادرکنندگان عمده تسلیحات اند. به عنوان مبتکر اصلی سلاح های کشتار جمعی، ایالات متحده و شرکت های آن مانند ریتون، لاکهید مارتین و بوئینگ از نظرات اردوی اسرائیل در مورد نحوه عملکرد تسلیحات آنها در حملاتش استقبال می کنند. فلسطین به میدان آزمایش بزرگ برای فوق مدرن ترین تکنالوژی های نظارتی تبدیل شده است. (کتاب آزمایشگاه فلسطین: چگونه اسرائیل تکنالوژی اشغال را به سراسر جهان صادر می کند اثر آنتونی لوونشتاین، ۲۰۲۳) را مطالعه نمائید.

هر دو امپراتوری به عنوان قدرت بمب اتمی از طرح "قوای پیشرو" استفاده می کنند، اگرچه اسرائیل از پیوستن به معاهده منع گسترش سلاح های هسته ای خودداری می ورزد.

علیرغم جنگ ها و حملات متعدد شان به مردم بی دفاع، هر دو متحمل یک ضد حمله نادر (۱۱ سپتامبر و ۷ اکتوبر) شدند که هشدارهای قبلی مشاوران نادیده گرفته شد (بوش و نتانیاهو) و دفاع نظامی فعال نبود. پس از حمله، هر دو امپراتوری خشمگین شدند و با تهاجمات گسترده و کشتار وسیع غیرنظامیان پاسخ دادند.

هر دو امپراتوری بارها و بارها در مورد تکتیک ها و ستراتیژی های خود دروغ می گویند. به یاد بیاورید که ران پال، نماینده مجلس نمایندگان امریکا اظهار داشت: بوش و چینی "در حمله به عراق به ما دروغ گفتند."

هر دو امپراتوری شورای امنیت سازمان ملل متحد را کنترل می کنند و با حق ویتو امریکا از هر کاری که اسرائیل انجام می دهد محافظت می کند. هر دو با نقض قوانین بین المللی سرزمینی را که متعلق به آنها نیست، اشغال کرده یا اداره می کنند.

هر دو امپراتوری وظیفه قانونی خود را به عنوان اشغالگر برای محافظت از رفاه مردم غیرنظامی نقض می کنند. هر دو کمک های بشردوستانه و واردات غیرنظامی مهم را محدود کرده اند - اسرائیل وحشیانه در غزه و فلسطین و ایالات متحده در عراق در زمان بیل کلینتن. هر دو از تخمین مجموع تلفات غیرنظامیان خودداری می ورزند.

رهبران هر دو امپراتوری، بایدن و نتانیاهو، ادعا می نمایند که طبق ادیان مربوطه خود عمل میکنند، اگرچه در اجرای جنگ های خشونت آمیز خود، دساتیر اساسی مذاهب خود را زیر پا می گذارند.

هر دو امپراتوری زمان کمی را صرف پافشاری برای آتش بس، مذاکرات صلح و ثبات معاهدات صلح می نمایند. آنها چنین محدودیت هائی را به عنوان محدودیت های غیرقابل قبول برای آزادی خود در جنگ می پندارند.

هر دو امپراتوری، برخلاف اسناد اساسی حقوقی خود، در مورد ایالات متحده، قانون اساسی ما، به عنوان دیکتاتوری های منتخب در اجرای سیاست نظامی و خارجی اقدام می کنند. کانگرس و کنست به خواب رفته، تسلیم قوه اجرائیه و برای اسرائیل ائتلاف اجرائی حاکم می گردند. در ایالات متحده، ستره محکمه مدت قبل حکم صادر نموده که هیچ یک از اتباع کشور ما، حتی اعضای کانگرس، حق "قانونی برای شکایت" از دولت ایالات متحده برای شروع جنگ های غیرقانونی یا شرکت در تکتیک های غیرقانونی اضافی مانند شکنجه یا فساد را ندارند.

برای رفع مشکلات "ما مردم" علیه یک دولت بی قانون، ستره محکمه دوکترین "اسرار دولتی" را تأیید کرده است. این قانون به دولت اجازه میدهد تا درخواست ادعا های قانون اساسی را در محکمه فدرال، بر اساس قتل، شکنجه، آدم ربائی یا موارد دیگر رد کند، با ادعای اینکه دفاع مستلزم افشای اطلاعات امنیت ملی خواهد بود.

ستره محکمه اسرائیل نگران ماشین نظامی اسرائیل نیست.

هر دو امپراتوری به اصطلاح مطبوعات آزاد دارند که عمدتاً خط امپراتوری را تعقیب می کند و جایگاه مجاز آن را در ساختار کلی قدرت سودآور میداند. هر دو دارای یک مطبوعات مستقل کوچک هستند که هنوز هم می توانند مخالفت کنند، هرچند بیهوده، اگرچه ایالات متحده هیچ نوع روزنامه مشابه با روزنامه صراحت الهجه اسرائیلی هاریتز ندارد.

تفاوت هائی بین این دو امپراتوری وجود دارد. اسرائیل در ۸ جون ۱۹۶۷ به کشتی یو اس اس لیبرتی حمله کرد و ۳۴ نظامیان امریکائی را کشت و ۱۷۱ نفر را زخمی ساخت و عمدتاً بدون عواقب فرار نمود. (به مقاله The Intercept به قلم میریام پنساک مراجعه کنید:

پنجاه سال بعد هم، اداره امنیت ملی جزئیات حمله اسرائیل بر یو اس اس لیبرتی را مخفی نگه می دارد).

اسرائیل مرفه کانگرس امریکا را هر سال ترغیب می کند که میلیاردها دلار به اسرائیل بدهد، عمدتاً برای تسلیحات نظامی، و در آستانه دریافت ۱,۱۴ میلیارد دلار اضافی - مالیات نسل کشی بایدن بر امریکائی ها - در حالیکه حکومت ترور نتانیا هو به تشدید هلوکاست فلسطینی خود ادامه می دهد. (تعداد تلفات گزارش شده بسیار کم شمارش شده است).

اگر افراد بایدن به طور خصوصی به قتل عام روزنامه نگاران شجاع، کارکنان سازمان ملل، کمک دهندگان، بیماران در شفاخانه ها و گرسنگی دادن نوزادان توسط اسرائیل اعتراض کنند، نتانیا هو می تواند به آرامی به بایدن و بلینکن بگوید: «جو، تونی، چرا شکایت خود را با کانگرس ما مطرح نمی کنید».

